

Русіна С.М.

РОЗЛАДИ АДАПТАЦІЇ СЕРЕД ПІДЛІТКІВ

Кафедра нервових хвороб, психіатрії та медичної психології ім. С.М. Савенка

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Вивчення розладів адаптації у підлітків зумовлена тим, що ці порушення нерідко призводять до соціальної дезадаптації, коли підліток повністю втрачає можливість пристосуватися до умов соціального середовища. Виходячи з цього, необхідність розробки ефективних методів профілактики і психокорекції даних розладів не викликає заперечень.

В цьому дослідженні ставили за мету вивчити епідеміологію розладів адаптації із урахуванням ролі та значення соціальних, вікових і статевих факторів для їх клініки, перебігу та вдосконалити заходи з психопрофілактики. Використовувались такі методи як епідеміологічний, клініко-психопатологічний, експериментально-психологічний, статистичний.

Аналіз досліджень встановив, що з 90 обстежених, які дали усвідомлену згоду на запропоноване дослідження – 40 осіб були практично здорові; 38 осіб – з межовими станами і 12 – потенційно хворі. П'ятдесят обстежених склали 2 групи за віковою приналежністю: 15 - 16 років – 9 осіб і 17-19 років – 41 особа. Співвідношення дівчат до хлопців підтверджує більшу емоційність серед жіночого населення та більшу психічну вразливість у старшій підлітковій групі (17-19 років) в співвідношенні 4,6:1.

За допомогою шкали HADS (Hospital Anxiety Depression Scale) досліджувані розподілялися стосовно психічної ознаки на тривожність і депресію в двох поданих групах залежно від вікового та статевих цenzу. Оцінювали тривожність і депресію за бальною системою. Сорок осіб за даною методикою набрали менше 8 балів, що вказує на те, що дана група осіб є психічно здоровими без порушень афективної сфери. Тридцять вісім осіб набрали 8-10 балів за шкалою HADS, що вказує на межові стани і 12 осіб, які набрали більше 10 балів (11-12) є потенційно хворі. У підлітків 15 -16 років тривога спостерігалася у 8 осіб, а депресія – в 1 особи, відповідно у співвідношенні 8:1. У підлітків 17-19 років тривожними було 30 осіб, а 11 осіб відмічали у себе депресивний настрій у співвідношенні 2,7:1.

Таким чином, тривожність переважала у підлітків середнього і старшого віку, і була вищою за депресію серед усієї групи досліджуваних у співвідношенні 3,2:1, що видно з таблиці 2. Серед досліджуваних, які відмічали в себе тривожність за шкалою HADS виділені за бальною системою 8-10 балів – „межові” стани, які спостерігалися в 38 осіб з розподілом між середньою (8 осіб) і старшою (30 осіб) групами підлітків у співвідношенні 1:3,8.

Згідно досліджень особи, які набрали > 10 балів, а їх є 12 осіб, віднесені до потенційно хворих. Серед них з тривогою було 8 дівчат, а з тривожно-депресивним станом – 4 особи у співвідношенні 2:1. З чотирьох осіб троє були жіночої статі і одна - чоловічої. Розподіл між віковими категоріями відповідно між середніми і старшими підлітками склав співвідношення 1:4,6. Звідси видно, що межові стани (32 особи) на тривожність переважають над потенційно хворими (7 осіб) у співвідношенні 4,8:1. Потенційно хворі оцінювалися за критеріями емоційної напруги, душевного неспокою, тривожної думки.

Яремчук О.Б.

БІЛЬ У СПИНІ У ПАЦІЄНТІВ З ХВОРОБОЮ ПАРКІНСОНА

Кафедра нервових хвороб, психіатрії та медичної психології ім. С.М. Савенка

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет»

Хвороба Паркінсона (ХП) – це хронічне прогресивне захворювання головного мозку з дегенерацією нігростріарних нейронів і порушенням функції базальних гангліїв, яке уражає 1–2% осіб віком понад 60 років. Поліморфізм клінічних проявів ХП можна розділити на дві групи: моторні та немоторні. В останні роки все більша увага приділяється вивченню немоторних аспектів захворювання. Їх спектр значний і включає когнітивні розлади,